

**ข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีค้านนุชย์ พ.ศ.**

คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีค้านนุชย์ พ.ศ. แล้ว
เห็นควรตั้งข้อสังเกต ดังนี้

๑. การกำหนดว่า “ให้โจทก์ส่งสำเนาการสอบสวนพร้อมสำเนาต่อศาล” ตามร่างมาตรา ๒๖
อาจเป็นการเพิ่มภาระให้กับผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบ เนื่องจากสำเนาการสอบสวนและเอกสารในคดีค้านนุชย์
ส่วนใหญ่จะมีผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องจำนวนมาก ทำให้มีเอกสารในคดีจำนวนมาก ซึ่งส่งผลต่อกระบวนการ
ของหน่วยงานที่รับผิดชอบ ด้วยเหตุนี้เมื่อร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผลใช้บังคับ รัฐควรจัดเตรียมอัตรากำลัง
บุคลากรเพิ่มเติม และสนับสนุนด้านงบประมาณแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้เพียงพอ

๒. การแต่งตั้งบุคคลหรือคณะกรรมการบุคคลเพื่อบัญชาติหน้าที่ตามที่มอบหมายตามร่างมาตรา ๒๙
วรรคสอง ต้องเป็นการมอบหมายเพื่อช่วยเหลือศาลในการตรวจสอบและรวบรวมพยานหลักฐาน ไม่ใช่
การสืบพยาน การนั่งพิจารณา และการพิพากษาคดี

๓. บทบัญญัติมาตรา ๓๘ กำหนดให้จำเลยที่ยื่นอุทธรณ์ต้องแสดงตนต่อเจ้าพนักงานศาล
ในขณะยื่นอุทธรณ์นั้น กรณีหากจำเลยไม่สามารถมาแสดงตนขณะยื่นอุทธรณ์ได้ ด้วยเหตุเจ็บป่วยหรือเดินทาง^{ไปต่างประเทศ} สามารถยื่นคำร้องต่อศาลขอขยายระยะเวลาแสดงตนต่อศาลได้

๔. ในหมวด ๓ และหมวด ๔ เรื่องอุทธรณ์และฎีกาขึ้นใช้เฉพาะคดีการกระทำความผิดตาม
พระราชบัญญัตินี้เท่านั้น

ถูกต้องตามมติของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

(นายสุรัตน์ หัววงศ์)
ที่ปรึกษาด้านระบบงานนิติบัญญัติ
สำนักงานเลขานุการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขานุการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ